

Met de opkomst van de natuurwetenschap begint Europa aan een nieuw tijdperk. En we tellen onze zegeningen: we leven langer en meer comfortabel, en ja, aan de horizon daagt de democratie.

De wetenschap is een exclusief Europese prestatie, zegt Edmund Husserl. Maar waarom zegt dezelfde Husserl dat Europa in nood is? Waarom zegt men in het Oosten dat Europa zijn ziel heeft verloren? En binnen Europa protesteert de Romantiek tegen de Verlichting, - waarom?

We kennen het antwoord. De een/innige taal van de natuurwetenschap is door de Verlichting uitgeroepen tot maatstaf voor alle rationele taal, Meerzinnige taal zou niet of nauwelijks rationeel zijn. Jammer voor de talen van religie en kunst.

Berger is van mening dat het ratio-begrip van de Verlichting te beperkt is. Hij keert de situatie om. Hij zoekt naar het 'k moment' waarop de mens als meer dan biologisch wezen 'ontstaat'.

Die eerste ontmoeting van mens en Werkelijkheid moet van een ongelofelijke intensiteit zijn geweest. Ze is te vergelijken met de kosmische Big Bang, het moment van opperste verdichting en hoogste temperatuur. Zo zouden uit de mentale Big Bang als eersten de meerzinnige talen ontstaan, nog steeds geconcentreerd en van hoge temperatuur. De eenzinnige taal van de wetenschap is dan een laat product van afkoeling en verdunning.

Misschien helpt het als we dit feil onder ogen zien. Misschien verruimt het onze blik. Om daaraan bij te dragen is dit filosofie-boek ook een verhalen-boek geworden.